

“मीठे बच्चे- अशरीरी बन्ने मेहनत गर। अशरीरी अर्थात् कुनै पनि दैहिक धर्म नभएको, सम्बन्ध नभएको, एक्लो आत्मा बाबालाई याद गरिरहोस्।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूमा १०० प्रतिशत शक्ति कहिले आउँछ, त्यसको लागि पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरू जब यादको दौड गर्दै अन्तिम समयमा पुग्छौ तब १०० प्रतिशत शक्ति आउँछ, त्यस समयमा कसैलाई पनि सम्झायौ भने तत्काल तीर लाग्छ। यसको लागि देही-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थ गर, आफ्नो दिल दर्पणमा हेर- पुराना सबै खाता यादद्वारा भष्म गरेको छु!

गीत:- तू प्यारका सागर है....

ओम् शान्ति। अहिले बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ। महिमा पनि छ- बाबाबाट एक सेकेन्डमा जीवन मुक्ति अर्थात् स्वर्गको बादशाही प्राप्त हुन्छ किनभने बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गका रचयिता। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति बाबाबाटै प्राप्त हुन्छ। मनुष्यलाई मनुष्यबाट प्राप्त हुँदैन। बच्चा पैदा भएपछि हकदार बन्यो। सुरु सुरुमा कोही आयो भने फाराम भराइन्छ र सोधिन्छ- आत्माका पिता को हुनुहुन्छ? भन्ने पनि गरिन्छ- जीवात्मा, पुण्यात्मा.....। यस्तो भनिँदैन- जीव परमात्मा, पाप परमात्मा, पुण्य परमात्मा। होइन, महात्मा, पुण्यात्मा भनिन्छ। गायन पनि गरिन्छ, आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... त्यसैले अवश्य पनि दुःखबाट मुक्त गर्नको लागि परमात्मालाई नै आउनुपर्छ। त्यसैले कोही आयो भने सुरुमै फाराम भरेर सोध्नु पर्छ- तपाईंको आत्माको पिता को हुनुहुन्छ? शरीरको पिता को हुनुहुन्छ? दुई चीज भिन्दाभिन्दै हुन्- म अनि मेरो। म आत्मा, मेरो शरीर। म आत्माको रहने स्थान कुन हो? तपाईंको पिता को हुनुहुन्छ? यस्तो त भनिँदैन, परमात्माका पिता को हुनुहुन्छ? त्यसैले सबैभन्दा पहिला परमात्मालाई जान्नु छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै सत्य। ज्ञानका सागर। उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ। कुनै मनुष्य न्यायाधीश आदिलाई पनि म आत्मा हुँ भन्ने थाहा छैन। आत्माले नै शरीरका इन्द्रियहरूद्वारा भन्दछ- म न्यायाधीश हुँ, म सर्जन हुँ। आत्म-अभिमानि एक बाबाले मात्र बनाउनुहुन्छ। अहिले आएर तिमीले म आत्मा हुँ भन्ने जानेका छौ। तर अरू त सबै शरीरको सम्बन्ध हो। शरीरको सम्बन्धमा पनि यी आमा, यी बुबा, नाता पर्नुहुन्छ भनिन्छ नि। आत्माका सम्बन्धमा त सबै भाइ भाइ हुन्। सबैभन्दा पहिला यही कुरा सम्झाउनुपर्छ। गायन पनि गरिन्छ- सेकेन्डमा जीवन मुक्तिको वर्सा। जीवन मुक्ति दिनेवाला को हुनुहुन्छ? सत्ययुगमा जीवन मुक्ति, कलियुगमा जीवन-बन्धन। यो कुरा पनि बुझाउनुपर्छ। त्यसैले यहाँ फाराम भराउने काइदा धेरै राम्रो छ।

तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- हामी आत्माका पिताको यादगार यहाँ नै छ। उहाँ निराकार हामी आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ। हामी साकारमा छौं। निराकारको पनि यादगार छ। त्यसैले अवश्य पनि उहाँ आउनु भएको हुनु पर्छ। पतितलाई पावन बनाउने र पुरानोलाई नयाँ बनाउनेवाला। यो दुनियाँ पुरानोबाट नयाँ बन्छ। यो दुनियाँ नयाँबाट परिवर्तन भएर पुरानो बन्छ। दुनियाँ त एउटै हो। अवश्य पनि यो दुनियाँका रचयिता एक हुनु पर्छ दुइटा हुन सक्दैन। ईश्वर नै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँले पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। नयाँ दुनियाँ स्वर्ग थियो। ईश्वर एक हुनुहुन्छ। यो दुनियाँ पनि एउटै छ। पहिले सत्ययुग थियो अहिले कलियुग छ। प्राचीन भारत थियो भने अवश्य पनि नयाँ दुनियाँ रच्नेले पुरानोलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। कोही आयो भने सबैभन्दा पहिला यो रहस्य बुझाउनुपर्छ- तपाईं आत्मा हुनुहुन्छ, आत्माले पुनर्जन्म लिन्छ। बाबा आएर देही

२०७५ आषाढ १२ मंगलबार २६-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अभिमानी बनाउनुहुन्छ। म न्यायाधीश हुँ, वकिल हुँ अथवा म क्रिश्चियन धर्मको हुँ। यी सबै शरीरका धर्म हुन्। आत्मा अशरीरी हुने भएकाले यसको केही सम्बन्ध हुँदैन। कुनै लौकिक धर्म छैन। आत्मा अलग कर्मातीत हुन्छ। फेरि नयाँ रूपबाट आमा-बुबा आदि सम्बन्ध बन्छन्। चोला परिवर्तन भयो, पार्ट बदलियो, आमा बुबा नयाँ बन्छन्। आत्माले त पुनर्जन्म लिइरहन्छ। वास्तवमा आत्मा निराकार छ, निराकारी दुनियाँमा रहन्छ। फेरि आत्माले शरीर धारण गर्नु भन्ने भन्दछ— यो मेरो नाम रूप हो। अहिले बाबाले सम्मुख बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमी त फर्केर जानु छ। तिमीले ८४ जन्मको पार्ट बजायौ, तिमी बेरिस्टर बन्यौ, राजा पनि बन्यौ। अब तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। आत्माहरू सँग परमपिताले नै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ। यो कुरा कसैको बुद्धिमा पनि छैन। उनीहरूले त आत्मा नै परमात्मा हो भनिदिन्छन्। बाबाले आएर सृष्टिचक्रको रहस्य बताउनुहुन्छ। अहिले तिमीले जानेका छौ, अवश्य पनि हामीले ८४ जन्मको चक्कर लगाएका हौं। अहिलेको यो अन्तिम जन्म हो, वापस घर जानु छ। मानिसहरूले मुक्तिधाममा जानको लागि कोशिश पनि गर्छन्। हामी आत्माहरू मुक्तिधामका निवासी हौं। तर देह अभिमान भएका हुनाले यो कुरा जान्दैनौं। हामी आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा रहन्छौं। त्यहाँबाट पार्ट बजाउन आएका हौं। अहिले भगवानका पासमा जानको लागि भगवानलाई याद गर्दछौं। त्यसैले सबैभन्दा पहिला सम्झाउनु पर्छ— आत्मा र शरीर भन्नेका दुई चीज हुन्। आत्मामा मन-बुद्धि हुन्छ। आत्मा चैतन्य हो। आत्मा अविनाशी छ। शरीर त विनाशी हो। सबै आत्माहरूको पिता उहाँ निराकार परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँलाई नै गीताका भगवान भनिन्छ। सबै भक्तहरूको प्यार प्यारका सागर परमात्मा सँग छ। भक्तहरूलाई कति आकर्षित गर्नुहुन्छ। भगवान त एक हुनुहुन्छ। यति धेरै सबै भक्त हुन्। सबै पतित छन्। पतित पावनलाई याद गर्छन्। त्यसैले अवश्य पनि एक निराकार नै हुनुपर्छ। अरू सबै उहाँका रचना हुन्। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर पनि उहाँकै रचना हुन्। मनुष्य सृष्टि पनि रचना हो। सबैभन्दा उँच बाबा परमधाममा रहनुहुन्छ। जसरी आत्मा तारा समान हुन्छ, त्यस्तै परमपिता परमात्मा पनि तारा जस्तै हुनुहुन्छ।

प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, यो दुनियाँ पनि एक छ, जुन दोहोरिइरहन्छ। जुनसुकै धर्म भए पनि सबैले चक्कर लगाउने पर्छ। सबै कलाकारहरू पार्टधारी नै हुन्। कसैको पनि पार्ट परिवर्तन हुन सक्दैन। त्यसैले सबैले आफ्नो पार्ट बजाउने पर्छ। सबैभन्दा पहिले आत्माको पिता को हुनुहुन्छ? यो कुरा सम्झाउनु आवश्यक छ। ओ गड फादर भन्दछन्। यो कसले भन्नेको हो? आत्माले शरीरका माध्यमबाट बोल्दछ। आत्माका पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। यो मुख्य कुरा हो। यो कुरा महत्त्वपूर्ण छ। तिमीले कसै सँग धेरै वाद-विवाद गर्नु छैन। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू— आत्म-अभिमानी बन। यतिबेला यो पतित दुनियाँ हो। परमपिता परमात्मालाई नजानेका हुनाले सबै अनाथ भएका छन्। सत्ययुगमा त अहिलेको पुरुषार्थको प्रारम्भ भोग्नेछौ। त्यहाँ बाबालाई याद गर्ने कुनै आवश्यकता नै पर्दैन। दुनियाँलाई बाबाबाट प्रारम्भ प्राप्त हुन्छ भन्ने थाहै छैन। विश्व स्वर्ग बन्छ। नर्क बनाउने त माया (रावण) हो। विश्वलाई नयाँबाट फेरि पुरानो हुनु नै छ। मानौं घरको आयु १०० वर्षको हो भन्ने ५० वर्ष पछि पुरानो भयो भनिन्छ। त्यसै गरी यो दुनियाँ पनि नयाँबाट पुरानो बन्छ। फेरि नयाँ कसले बनाउँछ? कसरी दोहोरिन्छ? दुनियाँ त पावन थियो भन्ने कसैले त बनायो होला। पतित पावन एक बाबा नै हुनुहुन्छ। उहाँले नै पावन बनाउनुहुन्छ। पतित कसले बनाउँछ? पावन कसले बनाउँछ? यो कुरा कसैले पनि जान्न सक्दैन। अहिले तिमी बाबाको

बनेका छौ। बाबा भनेको बाबा नै हुनुहुन्छ। बाबालाई आधा वा पौने कहीं मानिन्छ र! तर मायाले देह अभिमानमा ल्याइदिन्छ। अशरीरी बनेर बाबालाई याद गर्नुमा नै मेहनत छ। नत्र माया त ठूलो दुश्मन हो। यादका बलबाट नै तिमीले राज्य लिन्छौ। यादद्वारा नै तिमीले बाबाबाट बर्सा प्राप्त गर्छौ। यादमा नै बल हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित सबै सम्बन्धलाई विर्सिएर मलाई याद गर किनभने मेरै पासमा फर्केर आउनु पर्छ। सत्ययुग हुन्छ जीवनमुक्त र कलियुगमा हुन्छ जीवनबन्ध। पाँच विकार रूपी रावणको बन्धन हुन्छ। त्यहाँ यस्तो केही पनि हुँदैन। बाबा आएर मुक्त गर्नुहुन्छ।

तिमीलाई थाहा भएको छ— विश्वमा परम शान्ति र सम्पन्नता थियो। अहिले छैन। त्यसैले अवश्य पनि परमपिताले स्थापना गर्नु भएको थियो। उहाँ आउनु भएको हुनुपर्छ। संगममा आएर सबैलाई जीवनमुक्त बनाउनु हुन्छ। अरू सबै धर्महरू त उपकथाहरू (बाई प्लट) हुन्। यो सृष्टि पुरानो भएको छ। नयाँ सृष्टिमा देवी देवताहरूको राज्य थियो, एक धर्म थियो। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। त्यसैले सबैभन्दा पहिला बाबाको परिचय दिइयो भने कसैले पनि विवाद गर्दैन। बाबा त सत्य नै बताउनुहुन्छ। उहाँको नै श्रीमत हो। त्यसपछि ब्रह्माको मत आउँछ। अवश्य पनि बाबाबाटै ब्रह्मालाई मत प्राप्त हुन्छ। अहिले ब्रह्माको रात छ। दिन थियो। ब्रह्माको दिन एवं रात अर्थात् ब्रह्माकुमार एवं ब्रह्माकुमारीहरूको पनि दिन र रात हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माको रात हुँदा अवश्य पनि बच्चाहरूको पनि रात हुन्छ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— म आउँछु ब्रह्माका मुखद्वारा सबैभन्दा पहिला ब्राह्मणहरूको रचना गर्छु। ब्राह्मण वर्ण चाहिन्छ। यो यज्ञ रचना गरिएको छ नि। कृष्ण यज्ञ भनिदैन। यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। रुद्र माला। बाबा शिवले यतिवेला यज्ञको रचना गर्नु भएको छ। यो कुरा बाबाले सामुन्ने बसेर पढाउनुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू— मैले तिमीलाई नरबाट नारायण, राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। यो हो राजयोग। कृष्णलाई परमात्मा भनिदैन। परमात्माले राजयोग सिकाउनुहुन्छ जसबाट तिमी श्रीकृष्ण समान बन्छौ। मुख्य कुरा, बच्चाहरू देही अभिमानी बन्नु पर्छ। नत्र कसैलाई पनि तीर लगाउन सकिदैन। देही अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर्नाले नै बाबाबाट शक्ति प्राप्त हुन्छ। जब तिमी राम्रो सँग पहलमान बन्छौ तब भीष्म पितामह आदिलाई वाण लाग्छ। बिस्तारै बिस्तारै हुन्छ। अब तिमीमा शक्ति आउँदै जान्छ। अन्त्य सम्ममा १०० प्रतिशत बन्नु छ। दौडी लगाउनु छ। अहिले तिमीले पढिरहेका छौ। धेरै पहलवान् बन्छौ। सम्झाउनु पर्छ— हामी जीवात्मा हौं। परमात्मा पिता त एक हुनुहुन्छ। फेरि तपाईंहरूले आत्मा नै परमात्मा भनेर किन भन्नुहुन्छ? पतित पावन परमात्मा त एक नै हुनुहुन्छ। तिमी त पुनर्जन्ममा आउँछौ। परमात्माको त आफ्नो शरीर हुँदैन। उहाँ हुनुहुन्छ रुद्र शिव। मानिसलाई परमात्मा भन्न मिल्दैन। आत्माको शरीरको नाम राखिन्छ। आत्मा त सबैको उस्तै हुन्छ। कहीं आत्माले बेरिस्टरको शरीर लिएको हुन्छ। तर यस्तो होइन— आत्मा कुरुर, बिरालो आदि बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, मनुष्य, मनुष्य नै बन्छ। जनावरहरूको भेराइटी अर्कै छ। यतिवेला त मनुष्य बाँदर भन्दा पनि तुच्छ बनेको छ। मायाले ड्रामा अनुसार सबैको जीवन बर्बाद गरिदिएको छ। अहिले बाबा आएर जीवन मूल्यवान बनाउँदै हुनुहुन्छ।

भारतखण्डमा रहनेहरूले परमात्मालाई माता-पिता भन्दछन्। तर बाहिर रहनेहरूले ओ गड फादर भन्दछन्। ठिकै छ, पिता भएपछि माता पनि त हुनु पर्छ। ईव भन्दछन्। तर ती को हुन्? ईव कसलाई भनिन्छ? मम्मालाई ईव भनिदैन। मम्मा त जगत् अम्बा हुन्। ईव यी ब्रह्मालाई भनिन्छ किनभने यिनका मुखद्वारा रचना गरिएको हुनाले मात्र तिमी माता-पिता भन्ने सिद्ध हुन्छ। एकलाई नै माता पिता भनिन्छ। जगत् अम्बाकी पनि माता

२०७५ आषाढ १२ मंगलबार २६-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

छिन्। उनी पनि मानव नै हुन्। निरन्तर देही अभिमानी बन्ने पुरुषार्थ गरेपछि मात्र यी सबै कुराको धारणा हुन्छ। याद भएन भने धारणा पनि हुन सक्दैन। माया अत्यन्तै बलवान् छ। याद नगर्ने हो भने थप्पड मारिदिन्छ। दश बाह्र वर्ष भएकालाई पनि मायाले थप्पड मारिदिन्छ। मुखै मोडिदिन्छ। विस्मृत बनाइदिन्छ। फेरि तकदिरमै रहेनछ भन्दछन्। एउटा गीत छ नि— आये हैं तकदीर बना करके... कुनचाहिँ तकदिर बनाएर आएका छौ? लक्ष्मीलाई वरण गर्ने। बापदादा भन्नुहुन्छ— दिल दर्पणमा हेर, तिमी लायक बनेका छौ? बाबा जस्तै स्वीट बनेका छौ? बाबा भन्नुहुन्छ— आत्मा अभिमानी बन। जति म पितालाई याद गर्नेछौ त्यति जम्मा हुन्छ। याद गरेनौ भने जम्मा पनि हुँदैन। यादबाटै पुरानो खाता भस्म हुँदै जान्छ। योग अग्नि भनेको याद हो। अहम् (म) आत्माले परमात्माको याद गर्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर मलाई याद गर। आत्मा नै परमात्मा हो भन्नु भूल हो। परमात्माले कहिल्यै पनि पुनर्जन्म लिनुहुन्न। तिमीले त सदा पुनर्जन्म लिन्छौ। मेरो जन्म दिव्य अलौकिक हुन्छ। म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। नत्र ब्राह्मण कहाँबाट आउँछन्। प्रजापिता ब्रह्मा पनि त परिपक्व चाहिन्छ। कृष्ण त साना बच्चा हुन्। राधा कृष्णलाई सानो नै देखाइन्छ। साना बच्चालाई यति सबैका प्रजापिता कसरी भन्न सकिन्छ र। तिमीले कृष्णलाई माता-पिता कसरी भन्न सक्छौ? अहिले त परमपिता परमात्मा पथप्रदर्शक बनेर आउनु भएको छ— सबै आत्माहरूलाई लैजानको लागि। बाबाले त राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ। सबैभन्दा पहिले फाराम भराऊ। मूल कुरा हो, गीताका भगवान को हुनुहुन्छ? यो यज्ञ कसले रचेको हो? रुद्र यज्ञ वा ज्ञान यज्ञ भन्ने गरिन्छ। परमात्मा त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, सबैका पिता। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देही अभिमानी बनेर, देहका सबै धर्महरूलाई भुलेर हामी आत्मा भाइ भाइ हौं— यो पक्का निश्चय गर्नु छ। बाबा जस्तै मीठो बन्नु छ।
- २) देही अभिमानी बनेर बाबाको परिचय दिनु छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्तिको वर्सा प्राप्त हुन्छ। वाद-विवाद कसै सँग पनि गर्नु हुँदैन।

वरदानः— उमंग-उत्साहद्वारा विघ्नहरूलाई समाप्त गर्ने बाबा समान समीप रत्न भव

बच्चाहरूको दिलमा जुन उमंग-उत्साह छ— म बाबा समान समीप रत्न बनेर सपूत बच्चाको सबूत दिनेछु। यो उमंग-उत्साह उड्ती कलाको आधार हो। यो उमंगले अनेक प्रकारका आउने विघ्नहरूलाई समाप्त गरेर सम्पन्न बन्नमा सहयोग दिन्छ। यो उमंग-उत्साहको शुद्ध र दृढ संकल्प विजयी बनाउन विशेष शक्तिशाली शस्त्र बन्छ। त्यसैले दिलमा सदा उमंग-उत्साहलाई वा यस उड्ती कलाको साधनलाई कायम राख।

स्लोगनः— जसरी तपस्वी सदा आसनमा बस्छन्, त्यसैगरी तिमी एकरस अवस्थाको आसनमा विराजमान रहने गर।